

[Finansministeren.]

grundfonden. De af banken optagne lån andrager pr. 15. marts 1967 ca. 386 mill. kr. Heri indgår to i 1963-64 og 1965-66 optagne lån på hver 12 mill. US dollars, endvidere et i maj 1966 optaget lån på 6 mill. US dollars og det i år optagne lån på 12 mill. US dollars.

Denne sikkerhed i form af en af staten tilvejebragt grundfond har vist sig at skabe visse vanskeligheder i forholdet til de udenlandske långivere, der synes at lægge vægt på, at der ydes statsgaranti for bankens lån.

Efter lovforslagets § 2 sikres de herefter af banken optagne lån ved bankens reservefond og øvrige aktiver, således som det også er tilfældet efter den gældende lov, men ikke af nogen af staten ydet grundfond. I stedet bestemmer lovforslagets § 2, stk. 2, som noget nyt, at der for fremtidige låns vedkommende til yderligere sikkerhed gives statsgaranti for betaling af renter og afdrag og andre løbende forpligtelser vedrørende de af banken optagne lån. Denne garanti er formentlig af mere formel end reel betydning for staten, og den foreslåede form, hvorefter garantien alene dækker de løbende forpligtelser, skulle udelukke, at der kan stilles krav om indfrielse af lånets hovedstol, hvis garantien skulle blive aktuel. Statskassens garantiforpligtelse limiteres yderligere ved, at lovforslaget fastsætter, at restgælden på bankens samlede lån, optaget efter at lovforslaget har fået lovskraft, ikke må overstige 300 mill. kr., hvilket må anses at kunne dække lånebehovet i det første par år.

Lovforslagets § 8, der er ny, skaber mulighed for, at finansministeriet eller de enkelte fagministerier efter forhandling med finansministeriet til banken kan overdrage forvaltningsopgaver af finansiel karakter.

Forholdet er det, at banken allerede i en årrække med særlig hjemmel har varetaget forvaltningsopgaver, som ligger uden for den egentlige hypotekbankvirksomhed. Jeg tænker her i første række på den administration af statens boligstøttelån, som med hjemmel i de forskellige love om lån og anden støtte til boligbyggeri er henlagt til hypotekbanken. De nærmere regler for bankens udførelse af denne administration er fastlagt i regulativer, som er udstedt af finansministeriet efter forhandling med boligministeriet. Jeg mener at kunne sige, at

denne ordning har virket til fuld tilfredshed for alle parter — også for boligministeriet — som derved er blevet fritaget for opgaver, som ikke kan siges at være af ministeriel karakter. Jeg vil gerne præcisere, at det ikke er min hensigt med nærværende lovforslag at foretage nogen form for ændring i denne ordning.

Tværtimod tilsigter forslaget ud fra de erfaringer, der herved er indvundet, at tilvejebringe mulighed for at overføre flere tilsvarende opgaver til hypotekbanken og derved give de enkelte ministerier større muligheder for at koncentrere kræfterne om egentlige ministerielle opgaver som lovgivning, planlægning osv.

Som dette høje ting tidligere er blevet orienteret om, har vi i finansministeriet gennem nogen tid arbejdet med planer om en sammensmeltning af den administration i forbindelse med statens udlån, som i dag foregår i finansministeriets statsaktivforvaltning, med hypotekbankens administration af boligstøttelånene, idet der herved kan opnås betydelige administrative fordele.

Disse planer er nu så langt fremme, at jeg i princippet har besluttet af henlægge sagsområdet under finansministeriets statsaktivforvaltning til hypotekbanken. Når nærværende lovforslag forhåbentlig inden længe er blevet lov, vil de fornødne regulativer om denne forvaltning blive udarbejdet og nyordningen blive gennemført. Vi arbejder i denne forbindelse også med spørgsmålet om anvendelse af elektronisk databehandling i videst muligt omfang på hele dette område, som skulle være velegnet hertil.

Det er min opfattelse, at der vil vise sig også i andre ministerier at være opgaver af lignende administrativ karakter, som disse ministerier vil finde med fordel kan administreres af det administrationsapparat, som er og nu yderligere udbygges i hypotekbanken, på de pågældende ministeriers vegne.

Da de administrative opgaver, der allerede er henlagt til banken, udgør langt den største del af bankens samlede arbejdsområde, og da denne del af bankens arbejdsområde kan påregnes stærkt forøget, er det dels foreslået i lovens § 1 at anføre, at banken kan varetage forvaltningsopgaver, som henlægges til den, dels at ændre institu-